

31^e Zondag door het Jaar C

*Gij houdt immers van alles wat bestaat,
en verafschuwt niets van wat Gij geschapen hebt;
want zoudt Gij iets haten,
dan had Gij het niet geschapen. (W 11,24)*



Van leven naar eucharistie

Een massa mensen leven aan de rand van de maatschappij. Zij worden niet benaderd. Men vermijdt zelfs over hen te spreken. Wij kennen ze allen: homofielen, lichte vrouwen, verslaafden aan verdovende middelen, misdadigers. Kunnen wij deze mensen koudweg aan hun lot overlaten en verder ten onder laten gaan? Verschillende mensen en instanties doen nochtans hun best om het leven van deze mensen weer menselijk te maken en hen te redden. Denken wij maar aan kinderrechtshouders, sociaal assistenten, allerlei tehuizen waar deze mensen worden opgevangen.

Eerste lezing

Wijsheid 11,23 – 12,2

Heer, heel de aarde is voor U als een stofje op de weegschaal, als een vroege dauwdruppel die neervalt op aarde. Maar Gij ontfermt u over allen, want Gij vermoogt alles; en Gij let niet op de zonden der mensen, opdat ze tot inkeer komen. Gij houdt immers van alles wat bestaat, en verafschuwt niets van wat Gij geschapen hebt; want zoudt Gij iets haten, dan had Gij het niet geschapen. Hoe zou er iets kunnen blijven bestaan tegen uw wil, hoe zou behouden kunnen blijven wat Gij niet gemaakt hebt? Ja, alles spaart Gij, want alles is van U, Heerser vol liefde voor al wat leeft! Uw onvergankelijke geest is aanwezig in alles wat bestaat. Daarom straft Gij de zondaars met mate, en herinnert ze waarschuwend aan hun zonden, opdat ze hun boosheid verlaten en trouw blijven aan U, Heer.

Tweede lezing

II Tessalonicenzen 1,11 – 2,2

Broeders en zusters, telkens opnieuw bidden wij onze God, dat Hij u zijn roeping waardig maakt en al uw goede voornemens en elke daad van uw

geloof met macht tot volkomenheid brengt. Dan zal de Naam van onze Heer Jezus in u verheerlijkt worden – en gij in Hem – door de genade van onze God en de Heer Jezus Christus. Wij moeten u echter verzoeken, broeders en zusters, in verband met de komst van onze Heer Jezus Christus en onze hereniging met Hem niet zo gauw uw bezinning te verliezen. Laat u toch niet opschrikken door profetieën of uitspraken of een brief die van ons afkomstig zouden zijn, en die beweren dat de dag van de Heer is aangebroken.

Evangelie

Lucas 19,1-10

In die tijd ging Jezus Jericho binnen. Terwijl Hij er doorheen trok poogde een zekere Zacheüs, hoofdambtenaar bij het tolwezen en een rijk man, te zien wie Jezus was. Maar hij slaagde daarin niet vanwege de menigte, want hij was klein van gestalte. Om Hem toch te zien liep hij hard vooruit en hij klom in een wilde vijgeboom omdat Jezus daar langs zou komen. Toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij omhoog en zei tot hem: "Zacheüs, klim vlug naar beneden, want vandaag moet Ik in uw huis te gast zijn." Zacheüs kwam snel naar beneden en ontving Hem vol blijdschap. Allen zagen dat en merkten morrend op: "Hij is bij een zondaar zijn intrek gaan nemen!" Maar Zacheüs trad op de Heer toe en sprak: "Heer, bij deze schenk ik de helft van mijn bezit aan de armen; en als ik iemand iets afgeperst heb geef ik het hem vierdubbel terug." Jezus sprak tot hem: "Vandaag is dit huis heil ten deel gevallen, want ook deze man is een zoon van Abraham. De Mensenzoon is immers gekomen om te zoeken, en om te redden wat verloren was."

Van eucharistie naar leven

De grootste ellende en de hoogste barmhartigheid liggen dicht bij elkaar. Is Christus niet gekomen om de zondaars te redden? Zich begaan voelen met de minst beminden, met hen die vergiffenis nodig hebben, dat is juist echt liefde. Zo ligt God altijd aan de oorsprong van elke bekering. Door de providentiële samenloop van omstandigheden en ontmoetingen wekt God in zijn liefde een bekering op. Tenslotte is het God zelf die de zondaar afkeert van zichzelf om hem te keren tot Zichzelf. Bekommeren de christenen zich voldoende om de ontredderden van de maatschappij? In hun hart verbergen dezen niet zelden een kern van edelmoedigheid. Zij wachten wellicht op een klein gebaar van begrijpende liefde.